

ԱՐՏԱՎԱԶԴԻ ԲԱՅԱԹՅԱՆ

Իմ կարգախոսը կարգախոս չունենալն է:

- Ես հարբած եմ
- Երբ
- Ինչ-որ մի օր
- Լռությամբ
- Ծնունդդ շնորհավոր
- Չինար

Ես հարբած եմ

1.

Fm

Ես հարբած եմ և՛ գինուց, և՛ քեզանից,

F 7

Bbm

Այս պահին չեմ վախենում անգամ մահից,

Fm

C#

Եթե գնամ, կմոռանաս ինձ, այդ գիտեմ,

G7

Ա՛խ, գոնե մի քիչ էլ քեզ հետ մնամ,

C

Թեկուզ տանջվեմ:

2.

Եվ էլ տեղ չունեմ ես շտապելու,

Եվ ոչինչ չունեմ քեզ ասելու,

Լռությունն է մեր միակ վկան, ես այդ գիտեմ,

Ա՛խ, գոնե մի քիչ էլ քեզ հետ մնամ,

Թեկուզ լռեմ:

Կրկներգ

Fm

Դեռ ինձ շոյում են քո նուրբ ձեռքերը,

C#

Bbm

Դեռ ինձ նայում են քո անմեղ աչքերը,

Fm

C

Ուզում եմ ես քեզ հետ մնալ,

Fm

C

Եվ աստղերի փայլը հեռվում

Fm

C

Կարտացույցի մեր աչքերում

Fm

C

Fm C7

Ու կփոխի հետքերը մեր ափերում:

3.

Եվ չեզոք կյանքից մի ակնթարթ,

Տերևի պես պոկվելով, կընկնի գետնին,

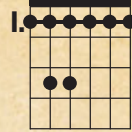
Դա աշունն է իմ կյանքի, ես այդ գիտեմ,

Ա՛խ, գոնե մի քիչ էլ քեզ հետ մնամ,

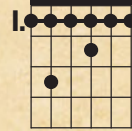
Թեկուզ լռեմ:

Կրկներգ x2

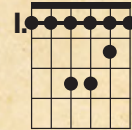
Fm

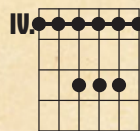
F7

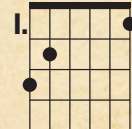
Bbm

C#

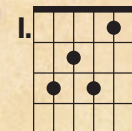
G7

C

C7

Երբ

1.

Dm

Երբ խոսքերը ավելորդ են,

Լավ մտքերն էլ խորթ են,

Am

Կյանքդ թող շարունակվի...

Dm

Երբ ընկերդ քեզ օտար է,

Իսկ օտարն ընկեր է,

Am

Կյանքդ թող շարունակվի...

F

C

Անփոփոխ մնաց միայն մի բան,

E

Am

Երբ բոլորը սողալով անցան՝

F

E7

Am

Այն, որ, ջնջելով հետքերը, գնացին:

2.

Երբ սրբերը մեղավոր են,

Մեղավորն էլ սուրբ է,

Կյանքդ թող շարունակվի...

Երբ գործերը միայն թուղթ են,

Իսկ թղթերն էլ սուտ են,

Կյանքդ թող շարունակվի...

Անփոփոխ մնաց միայն մի բան,

Երբ բոլորը քայլելով անցան,

Որ փոշին ելավ և կնստի գետնին:

3.

Երբ տեսնողը կույր է,

Իսկ կույրն էլ տեսունակ է,

Կյանքդ թող շարունակվի...

Երբ լսողը խուլ է,

Խուլն էլ ունկնդիր է,

Կյանքդ թող շարունակվի...

Անփոփոխ մնաց միայն մի բան,

Երբ բոլորը վազելով անցան,

Ոնց աղմուկ ելավ, այնպես էլ կմարի:

4.

Երբ լացողը ծաղրածու է,

Իսկ ծաղրածուն տխուր է,

Կյանքդ թող շարունակվի...

Երբ սողունը թևերով է,

Թևերովն էլ գող է,

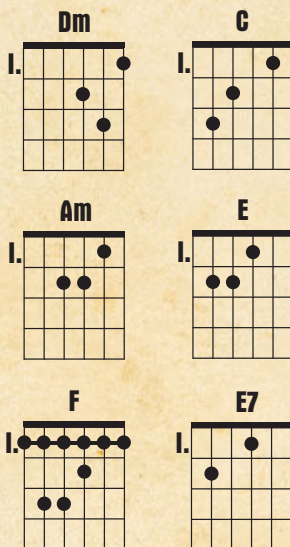
Կյանքդ թող շարունակվի...

Անփոփոխ մնաց միայն մի բան,

Երբ բոլորը թռնելով անցան,

Այդ քամուց անմիտ փոշի և աղմուկ ելավ,

Այդ քամուց անմիտ փոշի և աղմուկ ելավ:

Ինչ-որ մի օր

1.

Am

Անցնում է ևս մեկ տարի
Եվ ոչնչով չի հիշեցնում անցյալը,

Dm

Նույնիսկ ծանոթ մարդիկ ուրիշ են:

G

Փոխվել են ես անվերադարձ,
Դարձել ես դու խորհրդավոր,

Dm

E

Բայց չի փոխվել զարմանալի աշխարհը:

2.

Անցնում է ևս մեկ տարի,
Եվ ոչ մի պահ չի կրկնում նախորդը,
Թվում էր, թե անշարժ է ժայռը,
Բայց այն շարժվեց ու փլուզվեց,
Անսպասելիորեն փոխվեց,
Բայց չի փոխվել նրան պատող աշխարհը:

Կրկներգ

Am

Ինչ-որ մի օր, ինչ-որ մի տեղ

Dm

A7

Կհանդիպենք իրար որպես անծանոթներ,

Bb

Am

Կասենք վերջում՝ մնան բարով,

F

E

Բայց հենց այնպես ոչինչ չի ավարտվում:

Am

Ինչ-որ մի օր, ինչ-որ մի տեղ

A7

Dm

Կհանդիպենք իրար որպես հարազատներ,

Bb

Am

Արևն անգամ թե խավարի,

F

E

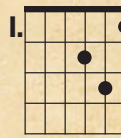
Ամեն ինչ կա՛, եղե՛լ է, կլի՛նի...

Եվ կլի՛նի:

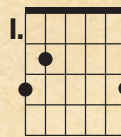
Am

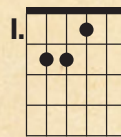
Dm

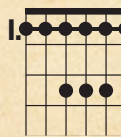
G

E

Bb

F

3.

Անցնում է ևս մեկ տարի,
 Եվ ոչ ոք չի հարցնում՝ որտեղ
 Ու երբ հավելեց իմ երեկվա պատրանքը,
 Փոխվել ես դու երազներում,
 Փոխվել են ինձ իմ երազները,
 Բայց չի փոխվել նրանց ստեղծող աշխարհը:

4.

Անցնում է ևս մեկ տարի,
 Հաջորդը եկավ, գալիք բարի,
 Գուցե այսպես անմիտ էլ կավարտվի,
 Փոխվել եմ ես, և, փանք Աստծո,
 Փոխվել ես դու, խոստովանիր,
 Բայց չի փոխվել հիանալի աշխարհը:

Կրկներգ

Ինչ-որ մի օր, ինչ-որ մի տեղ
 Կհանդիպենք իրար որպես անծանոթներ,
 Կասենք վերջում՝ մնաս բարով,
 Բայց հենց այնպես ոչինչ չի ավարտվում,
 Չի ավարտվում...

Ինչ-որ մի օր, ինչ-որ մի տեղ
 Կհանդիպենք իրար որպես անծանոթներ,
 Կասենք վերջում՝ մնաս բարով,
 Բայց հենց այնպես ոչինչ չի ավարտվում:

Ինչ-որ մի օր, ինչ-որ մի տեղ
 Կհանդիպենք իրար որպես հարազատներ,
 Արևն անգամ թե խավարի,
 Ամեն ինչ կա՛մ, եղել է, կլինի...
 Եվ կլինի:

Լռություն

1.

Am

E

Ես ճանաչում եմ աստղերի ու ծովի լռությունը

Am

E

Եվ քաղաքի լռությունը, երբ գիշերն է իջնում,
C#dim

Նաև պատանու և օրիորդի լռությունը

F

E

Եվ այն հիվանդի, ում աչքերն օգնություն են խնդրում:

2.

Ես ճանաչում եմ ամուսինների լռությունը,
Նաև ձախողված մարդկանց մոլուցքը գոռոզ
Ու ճանաչում եմ հոր և որդու լռությունը,
Երբ հայրն իր կյանքը բացատրել չի կարող:

Կրկներգ

Am

Եվ ես հարցնում եմ ինքս ինձ.

Bdim

«Ինչի՞ն են պետք խոսքն ու լեզուն,

E

Երբ համր ենք ու խուլ

Am

Իրականության առջև»:

Dm

Եվ ես հարցնում եմ ինքս ինձ.

Am

«Ինչի՞ն են պետք խոսքն ու լեզուն,

E

Երբ վերքերը գնալով խորանում,

Am

Արնահոսում են»:

Dm

Am

Նույնիսկ գազանը մոռնում է,

E

Am

Երբ իր ծագը մահանում է,

Dm

Am

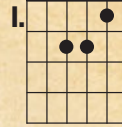
Եվ այդ նույն գազանը տկարին խեղդում է,

E

Am

Հետո էլ լափում ու հանգիստ հեռանում է:

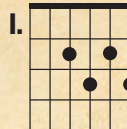
Am

E

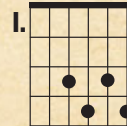
C#dim

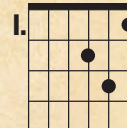
F

Bdim

Dm

3.

Ես հանդիպեցի ոտքերը կորցրած զինվորի՝
Սայլակին գամված, կանգնած ուղեբաժանին,
Հարցրի, թե՛ որտեղ ու ինչպե՞ս պատահեց,
Նա էլ կատակով ասաց, թե արջը պոկեց:

4.

Ես ճանաչում եմ պարտության լուրջությունը
Եվ անմեղ պատժվածի լուրջությունը նույնպես,
Եվ իմ ձեռքը սեղմող մեռնողի լուրջությունը,
Որն Աստծուց լուրջություն հաղորդեց ինձ ասես:

Կրկներգ

5.

Ես ճանաչում եմ կոտրված ազգերի լուրջությունը
Եվ պատվախնդիր պարտված առաջնորդների,
Նաև աղքատության կատարյալ լուրջությունը,
Որը հարուստին այլանդակ է թվում ու լկտի:

6.

Ես ճանաչում եմ ատելության լուրջությունը
Եվ սիրո, որ ողբերգություն է դարձել,
Նաև ընկերների միջև դառնացած լուրջությունը,
Որը հոգևոր ճգնաժամի է վերածվել:

Կրկներգ

7.

Ես ճանաչեցի մեռած մարդու լուրջությունը,
Երբ ապրողները պապանձվել էին վախից,
Եվ հասկանում եմ, որ մեռածը մահից չի խոսում,
Մինչև մոտենաս ու դառնաս նրանցից:

Կրկներգ

Ծնունդի շնորհավոր

1.

Fm

Թաքցնում են աչքերը քո տխրությունը տարվա,
F7 Bbm

Գեղեցիկ է ժպիտը քո ու անկեղծ,
F# Fm

Սեղանի շուրջ նստած են հարազատ դեմքեր,
C

Միաձայն գովերգում են քեզ:

2.

Շփոթված ես, դե, ինչ արած, համբերել է պետք,
Շռայլում ես զգացմունքը՝ քո մեջ կուտակված,
Դու գիտես՝ ցանկությունը ցանկություն կմնա,
Եթե սիրտդ բարի է, կիրականանա:

Կրկներգ x2

Fm C

Ծնունդի շնորհավոր,
C#7 Fm

Ծնունդի շնորհավոր,
Ab Bbm

Ծնունդի շնորհավոր,
C Fm

Թող լինի այսօր...

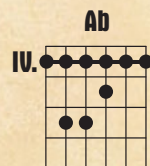
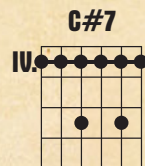
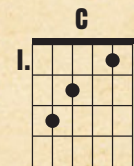
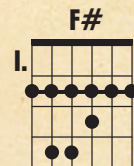
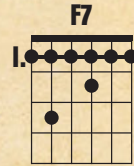
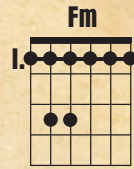
3.

Համոզված ես, որ քո կամքով ճանապարհը ընտրած
Անկորուստ չի եղել, չի եղել և հարթ,
Քեզ մի միտք է անվերջ լուսությամբ ուղեկցում,
Որ մարդիկ հարազատ չլքեն քեզ կյանքում:

Կրկներգ x2

Կրկնվում է 1-ին տունը:

Կրկներգ x2

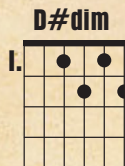
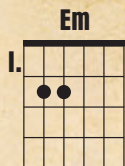

Չինար

Խոսք՝ Արտավազդ Բայաթյան
Երաժշտ.՝ Վահան Օհանյան

1.

Em D# dim
Ես հիշում եմ քեզ, իմ հին բարեկամ,
B7 Em
Ես հիշում եմ քեզ, իմ ծեր բարեկամ,
D D#dim Em
Եվ ծածկվել ես դու կնճիռներով,
C B
Խոնարհվել ես դու:

Կրկներգ

Am G
Օ՛, օ, իմ չինարի, իմ չինարի ծառ,
Am D#dim Em
Ծերացել ես և չես ուզում ծաղկել,
Am G
Արմատներդ խորն են գնացել,
Am B7 Em
Անպաշտպան խոնարհվել ես:

2.

Ես հիշում եմ քեզ, խշշում էիր քամուց,
Ես հիշում եմ քեզ, լալիս էիր մենակ,
Իսկ հիմա դու չոր ձեռքերով
Քո մարմինն ես պահում:

Կրկներգ x3

